

מכללת הרץוג-גוש עציון

ימי עיון בותנ"ד

קייז תשע"ג

ט' א' נ' ג' ~ 164

בג"ה

לשאלת אחדוותו של ספר ישעיהו

1. ישעיהו:

(מ, ח) וְנִגְלַה כָּבוֹד ה' וְנִרְאֶוּ כֵּל פָּשָׁר יְחִידָה כִּי ה' דָבָר:
(מט, כו) וַיַּדְעֻוּ כֵּל בָּשָׂר כִּי אֲנִי ה' מֹשִׁיעַן וְנִאֱלֹךְ אֲבִיר יַעֲקֹב:
(סו, טז) כִּי בָּאָשׁ ה' נִשְׁפַּט וּבָתְּרוּבָה אֶת כֵּל בָּשָׂר וּרְבָבוֹ מְלִילָה ה':
(סו, כב) וְהִיא מִדי חֲדַש בְּחַדְשָׁו וּמִדי שְׁבָת בְּשְׁבָתוֹ יָבֹא כֵּל בָּשָׂר לְהַשְׁתִּיקָה לְפָנֵי אָמֵר ה':
(סו, כד) כִּי תַּולְעַתֶּם לְאַתְּמוֹת וְאַשְׁם לֹא תִּכְבְּהָ וְהִיוּ דָרָאוּן לְכֵל בָּשָׂר:

2. ישעיהו:

(מ, ב) דָבָרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלָם וְקָרָאוּ אֲלֵהָ כִּי מְלָאָה צְבָאָה כִּי נִרְצָה עֲזָבָה...
(מג, כה) וַיַּשְׁפַּךְ עַלְיוֹ חָמָה אֲפּוֹ וְצֹזֶז מְלָחָמָה וְתַלְמָטָה מִשְׁבֵּב וְלֹא יָדַע וְתַבְעֵר בּוֹ וְלֹא יִשְׁעַם עַל לֵב:
(מו, ח) זָכְרוּ זֹאת וְהַתְּאַשְׁשׁוּ קְשִׁיבוֹ פּוֹשָׁעִים עַל לֵב:
(נז, א) חֲצִיק אָבֵד וְאַיִן אִישׁ שָׁם עַל לֵב וְאַנְשֵׁי חָסֵד נְאָסְפִים בְּאַיִן מִבֵּין כִּי מִפְנֵי הַרְאָה נְאָסְפִ מִצְדִּיק:
(סה, יז) כִּי הָנָנִי בְּזֹרֶא שָׁמִים חֲדַשִּׁים וְאָרֶץ חֲדַשָּׁה וְלֹא תִּזְכְּרֵנָה תְּרָאשָׁנוֹת וְלֹא תִּצְלִינָה עַל לֵב:

3. כבורה העולם:

בר"א: מ', כו, כה; מ"ב, ה; מ"ג, ז; מ"ה, ז, ח, יב, ייח.
יצ"ר: מ"ג, ז, י; מ"ה, ז, ייח (2).

4. בן סירא פרק מה ל-ג-לד:

ברוח גבורה חזה אחרית, וינחם אבל ציון. עד עולם הגיד נהיות ונסתורות לפני בואן.

5. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף יד עמוד ב – דף טו עמוד א:

ומי כתבן? משה כתוב ספרו ופרשת בלבם ואיבוב, יהושע כתוב ספרו ושמונה פסוקים שבתורה, שמואל כתוב ספרו ושופטים ורות, דוד כתוב ספר תהילים. ע"י עשרה זקנים... ירמיה כתוב ספרו וספר מלכים וキンנות, חזקה וסיעתו כתבו ישעה משלי Shir השירים וקהלת... עוזרא כתוב ספרו...

יהודו כתוב ספרו, והכתיב יומת יהושע בן נון עבד ה' (יהושע כ"ד, קט)? דאסקיה אלעזר. והכתיב י'אלעזר בן אחרן מת' (שם, לג)? דאסקיה פnochס. שמואל כתוב ספרו, והכתיב י'שומואל מת' (שם"א כ"ח, ג)? דאסקיה גד החוצה ונתן הנביא.

6. ויקרא רבה (וילנא) פרשタ ויקרא פרשה ו סימן ו:

א"ר סימון: בארי לא נתבנא אלא שני פסוקים ולא היה בהם כדי ספר ונטפלו בישעה, ואלו הן זכי יאמרו אליכם' (ישעה ח, יט) וחברו.

7. נצ"ב הרחב דבר בראשית פרק מט פסוק י:

ומיכח הנביא אמר י'אתה בית לחם אפרטה' (מיכה ה', א)... נבואה זו סתוםה מאד. ונראה שהיא קדומה מיימי שפט השופטים, שהוכיה אז נביא את גדור' בית לחם, ובימי מיכה נטפלה נבואה זו עם שאר' דבריו. וכשהআיתא ברובה ויקרא פ"ז על שני מקראות בישעה שהיו מכבר משל בארי ולא היה בהם כדי ספר ונטפלו בישעה, והרבה יש כזה בגבאים וכתובים.

8. פירוש רבינו אברהם בן עזרא ישעיהו פרק מ פסוק א:

נדבקה זו הפרשה בעבור שהזכיר למעלה (ל"ט, ו-ז) כי כל אוצרות המלך גם בינו יגלו לבל, על כן אחרי זאת הנחות. ואלה הנחות הראשונות מחצי הספר על דעת רבינו משה הכהן על בית שני, ולפי דעתו הכל על גלותינו, רק יש בתוכה הספר דברי גלות בבל לזכר, כי כורש ששלוח הגולה. ואולם באחרית הספר דברים הם לעתיד כאשר אפרוח. ודע כי מעתיקי המצוות ז"ל אמרו כי ספר שמואל כתבו שמואל, והוא אמרת עד זימת שמואל' (שם"א כ"ה, א)... וההע, מלכים יראו וكمו שרים ישתחו' (ישעיהו מ"ט, ז), ויש להסביר, כאשר ישמעו שם הנביא, ואם איןנו, והמשיכיל יבין.

9. ישעיהו פרק ט:

(ז) מה אמר ה' אָאֵל יְשָׁרָאֵל קָדוֹשׁ לְבָזָה גַּפֵּשׁ לִמְתַעַּב גַּוי לְעֶבֶד מְשֻׁלִּים מְלָכִים יְרָאוּ וְקָמוּ שָׂרִים וְיִשְׁתַּחֲנוּ לְמַעַן ה' אָשָׁר נִאָמְנוּ קָדֵשׁ יְשָׁרָאֵל וַיַּבְחַךְ: (ח) מה אמר ה' בְּעֵת רְצֹן עֲנִיתִיךְ וְבַיּוֹם יִשְׁוּעָה עַזְרַתִּיךְ וְאַצְרָתִיךְ לְבָרִית עָם לְהַקְרִים אָרוֹץ לְהַנְּמִיל בְּחַלוֹת שָׁמָוֹת:

10. פירוש רבינו אברהם בן עזרא ישעיהו פרק ט פסוק ז-ח:

כה גו', גם אלו דברי הנביא, וככה הוא, 'כה אמר ה' – לי, שאני בזו נפש אצל הרשעים... מלכים יראו וקומו', הנה כבר רמזתי לך זה הסוד בחצי הספר. ועל דעת רבים כי המלכים כמו כורש, כאשר ישמע דברי הנביא יקום וيشתחוו: 'למען ה', כי נאמן בדברו; והנה כ"פ 'ויבחרך', לעד על יושר זה הפירוש: בעת רצון עניתייך, גם זה עד על חרבך, ורבים אמרו כי כ"פ 'עניתייך' שב אל כורש, והנה אין הפרשה דבקה.

11. ישעיהו:

(א, יא) לְפָהּ לֵי רְבָבְתֶּךָם יִאמְרָהּ הַשְׁבָעָתִי עַלוֹת אִילִים וְתַלְבֵּב מְרִיאִים...

(א, יח) לְכֹו נָא נִגְעַקְתָּה יִאמְרָהּ הַ אם יִהְיוּ חֲטָאתֶיכֶם פְּשָׁגָן לְבִינְנוּ אִם יִאָדִימָו כְּתוֹלָע פְּצַמָּר יְהִי:

(לג, י) עַתָּה אָקוּם יִאמְרָהּ הַ עַתָּה אַרְוֹמָם עַתָּה אָנְשָׁא:

(מא, כא) קָרְבָּנו וַיְבַקְתָּם יִאמְרָהּ הַ הָגִיאֲשׁו עַצְמֹתֶיכֶם יִאמְרָ פָּלָךְ יַעֲקֹבָ:

(טו, ט) הָאָנִי אֲשֶׁרֶב וְלֹא אָוְלִיד יִאמְרָהּ הַ אִם אָנִי הַמּוֹלִיד וְעַצְרָתִי אָמַר אֱלֹהִים:

12. רחל מרגליות, אחד היה ישעיהו, ירושלים תש"ד, עמ' כ:

רעיון חלוקת הספר נובע מtopic גישה ריאלית-היסטוריה, המחפשת את הנביא בתוך הרקע של דברי הנבואה. גישה זו אינה רואה את הנבואה כדבר חזון לעתיד אלא סקירת המציאות המותהווה. לפי ההשקפה הזאת עומד הנביא בעצם התהווות המאורעות שעלייהן הוא מתנבא; הנביא הוא מעין פוליטיkey חרוץ ונבון, הראהה בעין פקוחה את המציאות סביבו ויודע את המתරחש בעולם הפוליטי וחש עתידות אשר באופק; מעין פובליציסט מוכשר המען לנחש את המחר עפ"י צירוף מסבות היום. השקפה זו הביאה את החוקרם לפסול כל נבואה שאינה בתחום ראייתו הטבעית של הנביא.